

لطفاً این نکات را فراموش نکنید

بسیاری از زنان شاغل و خانه‌دار و برخی از محیط‌های کار برای نظافت و تمیز کردن خانه و حتی خانه‌تکانی به نیروهای نظافتی نیاز دارند. بسیاری از این افراد بیماری خاصی دارند و نمی‌توانند کارهای سنگین انجام دهند و... پس این یک نیاز دوطرفه است. درست است هنوز کرونا وجود دارد و باید همه پروتکل‌های بهداشتی را رعایت کرد، اما همچنان با رعایت چند نکته مهم می‌توان از نیروهای نظافتی برای کارهای خانه و محیط کار، بهره گرفت؛ نکته‌هایی مهم که با رعایت آنها در این یکی دو ماه مانده به آخر سال، هم باری از دوش خودمان برمی‌دارد و هم می‌تواند گوشه‌ای از ضرر و زیانی که کرونا به این مشاغل وارد کرده را جبران کند.

● از سلامت نیروی نظافتی، مطمئن شوید. شاید آزمایش و تست کرونا برای بسیاری از کارگران خدماتی پرهزینه باشد، اما اینجا می‌توان بنا را بر اعتماد دوطرفه گذاشت. یعنی از شرکت خدماتی بپرسید که این نیروی نظافتی بیماری یا علائم آن را ندارد؟ یا از خود او بپرسید که در یکی دو روز گذشته علائمی مانند تب، سرفه و بدن درد داشته یا خیر. بسیاری از کارگران نظافتی وقتی علائم بیماری داشته باشند اصلاً کار را قبول نمی‌کنند. این اعتماد که شکل گیرد، مهمترین قدم برداشته می‌شود.

● خودتان حواس‌تان به نیرویی که از طرف شرکت‌های نظافتی به خانه یا محیط کار شما فرستاده می‌شود، باشد. علائم بیماری کرونا کاملاً مشخص است. اگر فرد خسته و بی‌حوصله است و نایی برای کار کردن ندارد و اگر از سلامت فرد مطمئن نیستید و یاد در مورد ورود او به خانه‌تان دچار تردید شده‌اید؛ بهتر است خیلی مؤدبانه از او بخواهید که بعد از بهبود حال‌اش از او کمک می‌گیرید.

● از نیروی نظافتی بخواهید حتماً با ماسک و دستکش و شیلد کار کند. فراموش نکنید که این فرد وارد یک فضای بسته می‌شود و خود او بیش از بقیه در معرض خطر است. پس بهتر است کل اعضای خانه در زمان حضور و فعالیت نیروی نظافتی حتماً ماسک بزنند.

● این اعتماد باید دوطرفه باشد، اگر بیمار کرونایی در منزل دارید حتماً به شرکت نظافتی اطلاع بدهید تا فرد با علم به این موضوع وارد خانه نشود. بی‌انصافی است اگر بیمار کرونایی در خانه داشته باشید و به نیروهای نظافتی خبر ندهید.

● فاصله را حفظ کنید. این روزها بهترین کار همین رعایت فاصله‌هاست. کنترل کردن و توضیح مدام دادن موارد ضروری را بگذارید برای بعد از کرونا. بهتر است برای حفظ سلامت خود و البته نیروی خدماتی از او فاصله بگیرید. خیال‌تان راحت باشید، نیروهای نظافتی خودشان می‌دانند چه کار کنند تا در و دیوار خانه برق بزنند.

شرایط سخت نیروهای نظافتی در روزهای اپیدمی کرونا

تمیزکاران، خودشان هم تمیز هستند!

کرونا فقط ضرر است. کم و زیاد هم ندارد. در چند ماه گذشته بسیاری از کسب و کارها به دلیل همه‌گیری این بیماری ورشکست و تعطیل شده‌اند. کارگران زیادی از کار تعدیل شده‌اند و هر روز نیز به تعداد بیکاران ناشی از این بیماری اضافه می‌شود. نیروهای نظافتی هم جزو این گروه از بیکاران هستند که این روزها به سختی می‌توانند از پس هزینه‌های زندگی بر آیند؛ کارگران شرکت‌های خدماتی که حال آرزوی بسیاری از آنها بازگشت به روزهای عادی است. روزهای عادی که به قول خودشان کرونا نبود و می‌توانستند یک لقمه نان هر چند ناچیز به دست بیاورند. روزهایی که کار بود و با تمیز کردن خانه‌های دیگران و برق انداختن شیشه‌ها و سرامیک‌ها روزی حلال به دست می‌آوردند. روزهایی که کرونا و ترس از این بیماری نبود و هنوز مردم دنبال یک نیروی نظافتی تمیز می‌گشتند که خانه‌شان را برق بیندازد.

گزارش

وقتی همه قرارها کنسل شد

حمید -ع ۳۸ ساله است، به قول خودش به خاطر قد و هیکل ورزش‌دهای که دارد خوب می‌تواند در و دیوار خانه‌ها را تمیز کند: «دست‌هایم بزرگ و قوی است، قدم هم بلند است. همه کسانی که خانه‌های‌شان را تمیز کرده‌ام از من راضی هستند. تا قبل از کرونا کلی مشتری ثابت داشتم که از من وقت می‌گرفتند. باور‌تان نمی‌شود شب عید خیلی سرم شلوغ می‌شد و به مشتری‌ان‌ام وقت می‌دادم، وضعیت‌ام این‌طوری بود، اما کرونا همه چیز را خراب کرد. مشتری‌هایم کم کم سراغی از من نگرفتند، فقط چند نفری از آنها به من زنگ می‌زنند و من هر چند روز یک‌بار برای کار به یک خانه یا شرکت خصوصی می‌روم.» به قول حمید، کرونا زنگ‌خور موبایل‌اش را خیلی کم کرده است: «قبلاً روزی ۲۰ بار به من زنگ می‌زدند. تخصص من در تمیز کردن شیشه و آینه و در و دیوار است. خانه‌های مردم را با دل و جان تمیز می‌کردم

کارگر روزمزد شده‌ام

هیچکس حال مرا نمی‌فهمد. این روزها هیچ کاری برای ما نیست. این را رضا می‌گوید. رضا ۴۸ ساله است و به همراه همسرش معصومه چند سالی است که در خانه‌های مردم کار می‌کنند. رضا می‌گوید: «با همسر در خانه‌های مردم کار می‌کردیم تا در آمدمان بیشتر شود. خدا را شکر تا قبل از کرونا اوضاع‌مان بد نبود. اما حالا شاید در هفته یک یا دو نفر به ما زنگ می‌زنند. هفته‌ای ۲۰۰ یا ۳۰۰ تومان با این اوضاع گرانی چه دردی را درمان می‌کند؟ من نمی‌دانم چرا کسی جرأت ندارد کارگر به خانه‌اش برود؟ مگر ما رعایت نمی‌کنیم؟ ما مدام از ماسک و وسایل ضد عفونی‌کننده استفاده می‌کنیم. جان ما هم شیرین است. باید سالم باشیم تا بتوانیم نان دربیاوریم؛ پس ما بیشتر از بقیه مردم توصیه‌های بهداشتی را رعایت می‌کنیم.» به قول رضا،

چرا مردم از ما می‌ترسند؟

مریم -ع ۴۶ ساله است و حدود ۲۰ سال است که در خانه‌های مردم کار و آشپزی می‌کند. مریم دو دختر مجرد و یک پسر ۱۲ ساله دارد: «یکی از دخترهایم هم با من کار می‌کرد. اما فعلاً کار او هم کساد شده است. من نمی‌دانم چرا مردم از ما می‌ترسند و دیگر به ما زنگ نمی‌زنند. مگر کرونا فقط برای ماست، آنها خودشان کرونا نمی‌گیرند؟ جان ما هم عزیز است. اگر آنها توصیه‌های بهداشتی را رعایت می‌کنند، ما هم رعایت می‌کنیم. پس دیگر اشکال کار کجاست که به ما زنگ نمی‌زنند؟» مریم در شرکت خدماتی مشخصی کار نمی‌کند و بیشتر مشتری‌ان‌اش آشنا هستند، اما تعداد این آشناها بعد از شیوع بیماری کرونا خیلی کمتر از قبل شده است. مریم می‌گوید: «قبل از این ماجراها بر سر من دعوا بود. در مهمانی‌ها و دوره‌ها آشپزی می‌کردم. همه کارهای تمیزکاری را هم من انجام می‌دادم. شب عید مجبور بودم در یک روز به چند خانه سر بزنم. یعنی می‌خواهم بگویم که چقدر سرم شلوغ بود. اما همان‌ها که یک روز با خواهش از من وقت می‌خواستند که برای‌شان غذا بپزم و مهمانی‌های‌شان را مدیریت کنم،

۵۰ درصد نیروها را تعدیل کرده‌ایم

اما فقط نیروهای نظافتی زخم‌خورده کرونا نیستند. اوضاع بیشتر شرکت‌های خدماتی هم بسیار خراب است. مهران -س مدیر یکی از شرکت‌های خدماتی و نظافتی در کرج است. او می‌گوید یک ماه بعد از شیوع ویروس کرونا مجبور شده بیشتر کارگران‌اش را تعدیل کند: «کار سختی بود، اما چاره‌ای نداشتم. شاید باور‌تان نشود اما ۷۰ تا ۸۰ درصد کار ما به خاطر این بیماری کم شده است. مجبور شدیم با بیشتر کسانی که به صورت پاره‌وقت کار می‌کردیم، خداحافظی کنیم و هیچ نیروی جدیدی هم استخدام نکنیم. این روزها تماس‌ها خیلی کم است. حتی منشی هم نداریم و خودم به تماس‌ها جواب می‌دهم. هرازگاهی از شرکت و اداره‌ای تماس می‌گیرند یا کسی اسباب‌کشی دارد یا خانه خالی برای تمیز کردن دارد. از خانه‌ها خیلی کم تماس می‌گیرند شاید ۵ تا ۱۰ درصد از تماس‌ها از طرف شرکت‌ها و اداره‌هاست.» مهران می‌گوید: «سال قبل همه امید ما به شب عید بود. نیروهای جدید داشتیم و فکر می‌کردیم مردم

دیگر به من زنگ هم نمی‌زنند. فکر می‌کنند فقط از طریق من کرونا وارد خانه‌های‌شان می‌شود.» مریم بعد از کساد کاری به چند شرکت نظافتی هم سر زده اما هنوز جوابی نگرفته است: «مدیر یکی از شرکت‌های خدماتی به من گفت همان چند تا مشتری که داری را هم نگهدار. چون این طرف‌ها خبری نیست. البته شماره‌ام را گرفتند و قرار شد اگر کاری بود به من زنگ بزنند اما تا امروز زنگ هم نزده‌اند.» مریم در حال حاضر از یک سالمند پرستاری می‌کند و برایش غذا می‌پزد: «کار نیمه‌وقت است. دو سه ساعت در روز می‌روم و کارهای یک خانم مسن را انجام می‌دهم. خودش می‌تواند راه برود. من فقط خانه‌اش را تمیز می‌کنم و برایش غذا درست می‌کنم. با اینکه می‌گویند کرونا برای افراد سالمند خطرناک‌تر است اما این خانم که یک دبیر بازنشسته است به من اعتماد دارد. می‌گوید وقتی دست‌هایت را خوب می‌شویی اصلاً نیاز نیست دستکش دستات کنی. باز هم دست‌اتش درد نکند. اگر اینجا را هم نداشتم، چطور از پس خرج و مخارج آن‌هم با این تورم و گرانی برمی‌آمدم؟»

دست‌هایم بزرگ و قوی است. قدم هم بلند است. همه کسانی که خانه‌های‌شان را تمیز کرده‌ام از من راضی هستند. تا قبل از کرونا کلی مشتری ثابت داشتم که از من وقت می‌گرفتند. باور‌تان نمی‌شود شب عید خیلی سرم شلوغ می‌شد و به مشتری‌ان‌ام وقت می‌دادم. وضعیت‌ام این‌طوری بود، اما کرونا همه چیز را خراب کرد

“